

Štvrtok 15. týždňa v Cezročnom období: Ježiš dáva našej únave zmysel

Komentár na štvrtok 15. týždňa v Cezročnom období. „Všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení“. Pokiaľ sme na ceste, nie je možné vyhnúť sa únave a bremenu. Ale tí, ktorí kráčajú s Kristom, vedia niesť a vedia dať zmysel svojej únave a bremenám.

Evanjelium (Mt 11, 28-30)

Ježiš povedal:

„Podťte ku mne vťetci, ktorí sa namáľate a ste preťaťení, a ja vás posilnľm. Vezmite na seba moje jarmo a uťte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.“

Komentár

Sväté písmo často hovorí o živote v zmysle púte: osobne i ako ľuď kráčame k odpočinku, ktorý si tu nemôžeme naplno vychutnať. Ten, ktorý nám tento odpočinok zabezpečí, Kristus, však kráča s nami, vlastne kráča „v nás“, a tak je odpočinok možný už počas našej púte, aj keď ho nemôžeme naplno zažiť. Kľúčom je uvedomiť si Ježišovu prítomnosť v našom srdci a odovzdať sa do jeho rúk: kráčať v dialógu s

ním, zdieľať s ním všetky naše túžby a starosti.

Krátko pred slovami, ktoré čítame v evanjeliu dnešnej svätej Omše, Ježiš hovoril o potrebe dobrých pastierov, ktorí by išli a pracovali na hojnej žatve (Mt 9, 35-38); vybral Dvanástich apoštolov a dal im pokyny pre misiu (Mt 10, 1-42); hovoril o postoji tých, ktorým sa hlása evanjelium (Mt 11, 1-24); a predniesol vzácné poďakovanie Otcovi za to, že chcel zjaviť také veľké veci maličkým (Mt 11, 25-27). Nielen bežná životná púť prináša únavu a vyčerpanie, ale k tomu musíme pridať aj únavu, ktorú prináša misia. Hoci v skutočnosti celý náš kresťanský život je misia: nie sú to dve veci, ktoré by sa dali od seba oddeliť.

Únava a vyčerpanosť môže prameniť aj z toho, že nepočúvame tých, ku ktorým sme poslaní. Kristus nám pomáha dať zmysel tejto únave

(porov. Kol 1, 24). A aby sme misiu prinášania evanjelia a jej uskutočňovania vlastným životom vykonávali so správnym úmyslom. O Bohu nehovoríme len tým, o ktorých vieme, že budú reagovať. Boh, keď poslal Jeremiáša a Ezechiela, im povedal, že mnohí ich nebudú počúvať, ale nikto nebude môcť povedať, že medzi nimi nebol prorok (porov. Jer 7, 27; Ez 2, 5).

Kristus nám zanechal stopy svojho života, ktoré máme nasledovať (porov. 1 Pet 2, 21), a tým dal zmysel našej únave: kráčal a kráča medzi nami so svojím tichým a pokorným srdcom ako dobrý pastier, ktorý sa nikdy neunaví hľadať a starať sa o svoje ovce. S jeho srdcom sa bremeno života, bez toho, aby prestalo byť bremenom, nesie iným spôsobom. Takto to vyjadril svätý Pavol: „Myslím, že utrpenia tohto času nie sú hodny porovnávania s

budúcou slávou, ktorá sa na nás má
zjaviť“ (Rim 8, 18).

Juan Luis Caballero //
susanne906 - pixabay

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/jueves-
to-15/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/jueves-to-15/) (09.08.2025)